

говори съ тѣхъ за всякой прѣдмѣтъ отдѣлно, бѣзъ да влиза въ голѣмы подробности. Тоя разговоръ повече-то трѣбва да отговаря на това питаніе: за какво е направено това нѣщо? отъ какво нѣщо е направено? кой го е направилъ? Понѣкога, ако прилѣгне, може ся попыта и за багрило-то на прѣдмѣта, за вида му и за чясти-ты му. На единъ два прѣдмѣта може ся позапрѣ повечко, а другы-ты да ся прѣминѣтъ излекомъ, и накжео. Слѣдъ това, дѣца-та като прѣброютъ всичкы-ты учебны прѣдмѣты, що ся находятъ въ училището, учитель-тъ пыта: кой каквы играла има. И ся разговаря за играла, и най-много за оныя, които гы има въ книгъ-тѣ.

Слѣдъ такъвъ разговоръ, учительтъ изричя съ гласъ най-мѣчны-ты думы, що сѣ туряны въ оный брой на книгъ-тѣ, на който е рядъ-тъ да ся чете: така, запримѣръ, въ бр. 31, изговаря рѣчь *масшилница*. Слѣдъ това, начина вече прочитаніе. Всичкы-ты пятнадесять рѣчи, що ся находятъ, *запримѣръ*, въ брой 31, трѣбва да гы прочетѣтъ всичкы-ти ученици и колкото може ясно. Подырь това, нѣкои отъ рѣчи-ты, наймного оныя, въ които има двѣ съгласны буквы нарядъ, трѣбва да ся срѣчятъ и изговорятъ спорядъ гласный способъ, за който ся вече каза.

Слѣдъ думы-ты отъ два-та строя, които сѣ напечатаны съ просты буквы, напечатаны сѣ пакъ сѣщы-ты рѣчи съ полѣгаты буквы, нѣ вече не нарядъ, а разбрѣкано и два-та строя наедно; така запримѣръ, въ бр. 31: *Валка, Перо, Перница, Оправа, Кукла, Книга, Врѣшелѣшка, Дѣска, Плюкало, Писалка, Брънкало, Букварь, Масшилница, Цръкало, Показалка*. Учитель-тъ накарва ученика на всякъ думѣ да казва: какво е това, учебна ли вещь, или играло?